

INGEZONDEN.

EEN INTERNATIONAAL TANDARTS-DIPLOMA.

De wapenstilstand heeft een einde gemaakt aan de vijandelijkheden tusschen eenige — het is haast weerzinwekkend dit neer te schrijven — der meest beschaafde volkeren van de wereld. Voorloopige vredesonderhandelingen zullen aanvangen, vredesonderhandelingen zullen volgen, de vrede zal zijn intocht houden. Nog gromt ginds, ver in het Oosten, de donder van een ontzettend onweer en schijnt de zegswijze »ex oriente lux« veranderd te moeten worden in »ex oriente turbae« — uit het Oosten (niets dan) verwarring. Doch de bezonnenheid, — waarvan ook ons vaderland blijk gaf — der Westersche volkeren schijnt die verwarring plaatselijk te zullen beperken en er een eind aan te maken. Deze volken hebben sterkere zenuwen dan dweepzieke Slaven; zij willen vrede brengen door op te bouwen, niet door vernielen. Met hernieuwden moed en hernieuwde geestkracht gaan wij eene gezonde democratie tegemoet, wederom slaan wij de handen aan den ploeg, opnieuw snijden wij diepe voren, waarin de zaden van meerdere ontwikkeling en menschenliefde gezaaid zullen worden en buitengewone zorg willen wij aan de akkers besteden, opdat de oogst rijkelijk en overvloedig zij. Ook wij, tandartsen, moeten de armen uit de mouwen steken. Gedurende den oorlog en de mobilisatie werd allerwege tandheelkundige hulp aan militairen verstrekt om deze meer geschikt, meer paraat te maken vijanden te verminken of te doden; doch nú eischen wij meerdere verstrekking onzer hulp, niet om anderen te helpen verdelgen,

maar om onze medemenschen den strijd om het bestaan te verlichten en ze beter te kunnen laten leven. Overal blijkt tandheelkundige hulp zeer van noode en het moet ons klaar voor oogen staan aan welke eischen, hij of zij, die deze hulp wenscht te verleenen, heden moet voldoen. In bijna ieder land of landje heeft men gemeend daarvoor zekere voorwaarden op te stellen en ik vraag mij af, of het dan zoo onzinnig, zoo geheel onmogelijk zou zijn, die voorwaarden internationaal te regelen.

Post- en telegraafverkeer, het varen op zee, de behandeling van krijgsgevangenen, handelsverkeer enz. geschieden volgens internationale overeenkomsten. Voor arbeiders; geschoolde en ongeschoolde; voor landbouwers, voor bankbeambten, voor chemici, voor ingenieurs en handelsmensen staat de geheele wereld open; de tandarts echter mag alleen rondfladderen in een min of meer groote volière, te weten de staat, waarin zijn diploma hem recht geeft wettig te praktizeeren. Waagt hij zich daarbuiten, dan wordt zijn vlucht belemmerd door reeksen van plagerige bepalingen en kleingeestige wettelijke verordeningen.

Geachte vakbroeders, laten wij bij het stichten der nieuwe wereldorde van uit Nederland beginnen eene ruimere opvatting te doen huldigen en de aandacht vestigen op de belemmerende bepalingen. Zoo snel mogelijk moeten wij zien de tandartsen, die dan toch persoonlijk geheel buiten hunne schuld vijandig tegenover elkander stonden, tezamen te brengen. Door de ligging, onze spraakkennis en onze streng doorgevoerde neutraliteit is Nederland als het ware daartoe aangewezen. Laat ons trachten de Fédération dentaire internationale voor het eerst na den oorlog in ons land te laten bijeenkomen, opdat samenwerking weder mogelijk worde en zij ook het probleem van een internationaal tandarts-diploma onder de oogen kan zien. Verschillende voorstellen zouden ter bespreking kunnen komen. Mij schijnt in de komende volkerenbond een omgaande Internationale Examen-Commissie of eene onderlinge

Staten-overeenkomst tot wederkeerige erkenning van tandarts-diploma's zeer wel mogelijk.

DEN HAAG, 22 November 1918. G. H. BISSELING.
